

propter aliqd. ppter quod aliquis honorat.
Honor est benefactive operationis signus: qz illi maxime honorantur iuste, qui beneficia prestiterint, et non solum illi sed et qui beneficia possunt dare.
Adulti sine virtutibz corporis loquacitate inerunt. Constitu nō est de fine, sed de his qz sunt ad finē. Omnia bonum appetunt. Exercitū ut in pluribus conservat sanitatem. Luius contrarium est malū illud est bonum. Quicquid surerit superabundans: et magis qz esse debet hoc est malum. Facilia sunt quecūqz sunt sine tristitia et in modo tempore sunt. Si simpliciter ad simpliciter: magis ad magis maxime et maxime, et econverso. Hinc causa ipsose est ali qd esse: vt fieri. Delius est subtiliter vider e qz subtler odo- rate: quia visus melior odoratu est. Dulcioris est esse amatorēm sociorum qz amatores pecuniarum. Taus est sermo elucidans magnitudinē virtutū. Multa que naturaliter non sunt delectabilia: cū assuetudine fuerint: delectabilia sunt. Quod consuetū est: velut innatum est: quia cō- suetudo est similius nature. Diligere delectabile est: quia nullus amat unū qui non delectatur in eo. Omne consuetum delectabile est. Addicere aliquid delectabile est. Justus est gratia facere ei: qui gratiam fecit. Justum est auxiliari amicis. Secundi rhetorizorum.

Ra est appetitus cū tristitia punitionis apparentis: propter apparēte parvus pensionem suis suis vel suorum. Ad oēm iram sequitur delectatio: propter spem pnnēdi: vnde homerus dicit quod ira dulcior est melle stillante. Infirmi: bellantes: cocentes: amantes: sicuties: et vniuersaliter desiderantes aliquid: et nō assequentes: ibi facilis irascuntur. Adultum inopinatum: si non sit validus con- tristati magis. Si quis in philosophia cupit honorari: irascit ei: quia eam despicit. Consuetudo est quietatio ire. Oblivio signū est parvipensionis: et ppter ea factua est ire.

Nullus sc̄ ipsum parvipendit. Seruos negantes et contradicentes: magis flagellamus. Manifesta negare irreuerentia ē. Tempus quietat iram. Amare ē alicui velle bona ipsius gratia. Amicus ē qui amat: et econverso amat. Amicus gaudet bonis: et condoleat tristibus amici sui. Signū voluntatis sunt delectationes et tristie. Ira factua ē inimicicie et odio. Laudare presentem adulatores est. Aliena propria sui narrare dicit: iactātia ē. Turpe ē ignorare: qd omnibz scire conuenit. Ē malū erubescibile est: de bono aut ope ual- lū erubescere est: vel nullū erubescere dicitur. Separari ab amicis et consuetis miserabile ē. Magis contristantur qui nuper sunt ditati ppter diuitias si principiantur: qz qui diuities sunt ab antiquo. Similis inaudit simili: si in hoc qz similes sunt: unus excedit alium: vnde figulus odit figurā. Plura eoz que sunt mala sunt: quia multa veniunt in deterius. Nobilitas ē progenitorum. Nobilitas sine nobile attendit fm virtutes generis generosum vero a natura. Multū sunt qui indigent habentibus. Deiores sunt nuper ditati: qz ditati ab antiquo. Si sine arte et propter actionē aliquid fieri pos- sibile ē: magis per artem et curam et causas possibile est fieri: vnde ubi philosophus sue rit pres ibi felix est ciuitas. Impie agant qui dicunt fieri deos: et qui di- cunt eos mori. Nihil est sine causa. Omnis sur malignus est.

A tertii rhetorizorum.

Mod mirabile est: delectabile ē. Contraria iuxta se posita magis ap- parent. Honestas et turpitudine nominis: vel ē in si- gnato vel in signo. Qui spoliant mortuos assimilantur canibus: qui mordent lapides. Infinitum non ē scibile. Omnia terminantur numero. Quod brevius est semper delectabile est. Intellectus ē lumen: qd deus insundit ait.

Ex lib. vniuersalium porphyrij

Primē transserente in oportet transserre a suis
mūlibus et manifestis.

Prohēmīū est p̄ime p̄iu orationis.

Prohēmīū se habet in oratione sicut preludiū
in fistulis.

Oporet facere viam in anima auditoris futu
re orationi: quod sit p̄ probēmīū.

Qui aliquid magni dicturus est: probēmīū
premittere debet.

Prohēmīū auditores dociles facere debet et
beniulos et attentos.

Aus ē sermo elatidās magnitudinē ututis.

De futuris non est determinatio: sed de factis
oportet acta credi.

De futuris nō est narratio sed de factis.

In propositiones ex libris logice: et pri
mo ex libro vniuersalium porphyrij.

Dicit genus neq; species videt sim
pliciter dici. Primum idē est ge
nus q; collectio descendentiū ab uno p̄inci
pio. Secundo modo idem quod generatio
nis principiū: vniuersitatis quemadmodū
pater et patria. Tertio modo cui supponitur
species. scilicet genus tertio modo dictū. Dici
tur genus ad similitudinē entis nature.

Genus est quod de pluribus differentiis spe
cie in eo quod quid sit predicatur.

Species dicitur forma vniuersitatis: simq; di
citur species priami: digna est imperio. Di
citur etiam species que ponitur sub assigna
to genere: et de qua gen⁹ predicatur in quid.

Genus aliquius speciei gen⁹ est: et species ali
cuus generis est species. ideo necesse est in
utriusq; rationibus utriusq; vti.

Species est que predicatur de pluribus differē
tibus numero in quid.

Generalissimū est supra quod non est ali⁹ ge
nus supaueniens.

Specialissimū est: post quod non est alia spe
cies inferior.

Si quis omnia entia vocet: equivoce ea entia
nuncupabit. i. analogice.

Decem sunt tñ genera generalissima.

Specialissima vero numero quodam sunt: nō
tamen diffinitio: idest nobis certo.

Individua autē sunt infinita: descendentes a
generalissimis ad specialissima iubet plato
quiescere.

In infinita dicit plato relinquenda sunt ab arte: et
borū neq; posse fieri disciplinam. i. scientia
vnde individuū qz infinita sit: nō ē scientia.
Individuū dicitur: qd ex proprietatibus quia
busdā constat: quorū collectio: nūc p̄t in
alio inventri: et sunt septem: forma: figura:
locus: regio: stirps: patria: proles: Hoc se
p̄tem propria continet et omnis homo: et sunt
versus Boetii.

Hē superius predicatur de suo inferiori.

Qualequid predicatur de alio: qd ē plus qd ipsū
vñ sibi equale.

Differentia vero cōmūniter et proprietate ma
gis proprie dicitur.

Homo differt ab asino qualitate essentiāli: idest
differentia specifica: que dicitur rationalis.

Differentiarū alie faciunt alteratū: alie alīnd:
alie separabiles: alie inseparabiles. et barū
alie per se: alie per accidens.

Esse vniuersitatis ē unum et idem: nec inten
tionem: nec remissionem suscipiens.

Animal ē substantia animata sensibilis.

Differentia ē qua species abundat a genere.

Genus continet potestate omnes differentias
actu vero nullam.

Differentia ē que de pluribus et differentiis
specie in eo qd quale essentiale predicatur.

Genus ē tanq; materia: differentia vero tan
qā forma.

Differentia ē quod ē aptum natūrā dividere ea
que sunt sub eodem genere.

Differentia ē qua discrunt a se singula.

Sumus enim rationales nos et dī: sed morta
le appositum distinguit nos ab illis.

Differentia conductus ad esse: et est pars mate
rialia distinctionis.

Proprietā dicunt quadrupliciter. Primum quod
inest soli et nō omni: ut esse medicū soli inest
homini. Secundo modo quod oī sed nō soli:
ut esse bipedē. Tertio modo qd inest oī et
soli et non semp: ut esse canum. Quarto qd
inest oī et soli et semper: ut risibile homini.

Accidens ē quod adest vel abest: preter subie
cti corruptionē: potest intelligi corvus alb⁹
et ethiops nitens candore: preter corruptio
nem substantie ut subjecti.

Accidens ē quod contingit eidem inesse et nō
inesse: ut albedo.

